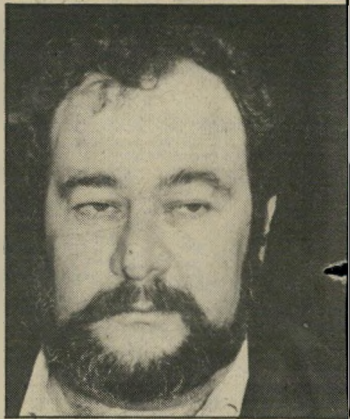

תמרורים

נישאה ♦ **איילת רהב** (24) בתו של **יצחק (איו"ר) רהב**, מנכ"ל רשות הנמלים, ולשעבר איש חיליהם ופלי"ם. איילת, העוברת כדילת בחברת יעופה ישראלית, התחתנה עם **עופר אהרונוביץ**, כנגילה, האחראי מחלקת מזון ומשקאות בבית מלון בתל-אביב. אמו, רחל (רוחה), היא אופנאית.

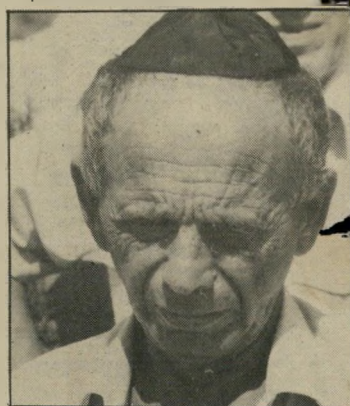
נכנס ♦ לכנסת המועמד במקום ה'1 של הליכוד, **אברהם הירשני** ז"ל (42), במקומו של סגן-ראש-הממשלה ושר-החקלאות, **שימחה ארי** לוי, שנפטר. הירשני, מסייע לע"ם וחסיד ארץ-ישראל השלמה, הוא מזכ"ל התנועה ונימנה עם אנשי אהוד (אורי)

ח"כ הירשנזון
חברים בחרות

אולמרט. הוא נמנה עם צוות מארגני פרוס-בימה לבעיות חברה וכלכלה שהוקמה על-ידי עורך-הדין **אברהם (אייבי) נאמן** ומרדכי תג'ר — שניהם מרסקו וממקורבי השר **יעקב מזרידור**. הוא מקורב לעוזריו של שרה-אוצר, **יורם ארידור**.

שוחרר ♦ מבית-החולים אי-כילוב אחרי ניתוח לב, מפקד מישטרת מחוז תל-אביב **אברהם תורגמן**. בפקודת רופאיו הוא יאלץ לנוח כמה שבועות בבית עד שובו לעבודה. **חגג** ♦ את יום הולדתו ה-56 העיתונאי **רן כסלו**, עורך אחראי ביומון הארץ. הוא נולד בפולין, עלה לארץ ב-1957, נשוי לציפוריה ואב לארבעה. הוא כתב, בתחילת שנות ה'70 את סדרת המאמרים על הפשע המאורגן בישראל שפורסמה בהארץ.

חוגג כסלו
פשע מאורגן

מונה ♦ כשגריר ישראל בכריי טניה **גרשון אבנר** (64). הוא מחליף את **שלמה ארגוב**, שנורה שם לפני שנה ופציעתו היתה העילה ליציאת צה"ל למלחמת לבנון. מאז לא ישב שגריר בלונדון. אבנר נולד בגרמניה ועלה לארץ ב-1933. הוא מוסמך למדעי המדינה ולכלכלה באוקספורד ומוותיקי משרד-החוץ. עבר בשגי ריזיות ישראל בהונגריה, בבלגיה ובבריטניה, והיה שגריר בנורבגיה ובקנדה. היה מזכיר הממשלה בשנים 1974-1977 ובשנים 1977-1980 היה נשיא אוניברסיטת חיפה. היה גם מנהל העניינים המדיניים במישרד הישראלי של הוועד היהודי-האמריקאי.

מן קצר לפני שיצא לאור הגליון הראשון של המקומון החדש רחוב ראשי, אסף עורכו של העיתון התל-אביבי את חברי המערכת ונשא לפנייהם נאום קצר. העורך, העיתונאי הוותיק יאיר קוטלר, הסביר לכתבים כי המקומון שהם יעברו בו יהיה מצויין, ואחת הסיבות לכך היא, שהמקומון לא יעסוק כלל בפוליטיקה.

העורך אמר: במקומון הזה לא תהיה פוליטיקה!

מבין חברי ההנהלה של חברת איטן נבחר בעת הנאום הזה רק עיתונאי הטלוויזיה לשעבר אבי אג'ל. הוא יכול היה לחזור ולדווח לחבריו, העיתונאי אלי ניסן והמינהלן

שלמה עבארי, שקוטלר, בניגוד לחששות, הבין מה בדיוק רוצים ממנו.

הכתבים לא הכירו את עורכם החדש, וגם מנהליו לא הכירוהו. הם היו מופתעים כאשר התחילו הצרות, אחרי שיצאו שני גליונות בלבד. עיתונאים בהארץ ובמעריב, שעברו ביחד עם קוטלר, היו מופתעים הרבה פחות מצעדו של קוטלר, שהגיש צו מניעה נגד בעלי העיתון בטענה שהם מגבילים את חרות הביטוי שלו. בניגוד להסכם העבודה.

קוטלר, אחיו הבכור של הבימאי שחקן עורך קוטלר, התחיל לעבוד ביומון הארץ כבר בסוף שנות ה'40. הוא היה אז כתב לענייני רחובות והדרום. אחר-כך הוא עבר למערכת בתל-אביב, והיה כתב הארץ לענייני תחבורה. קוטלר התמחה בתחקירים, וצד את עינו של גרשום שוקן. הוא התמנה כרכז הכתבים, ואחר-כך היה מזכיר המערכת. מאוחר יותר הוא מונה לתפקיד שנוצר במיוחד למענו — עורך-מישנה.

בתקופה שבה עסק קוטלר בתחקירי, הוא היה ידוע באורך סדרותיו. את אחת הסדרות, שעסקה בענייני חברת התעופה אל-על, החליט עורך הארץ להפסיק אחרי שהתפרסמו יותר מעשר כתבות. קוטלר זעם. בראיון בקול ישראל הוא העלה טענות נגד שוקן, והסיכסוך הגיע לטיפולו של ועד העובדים.

כאשר כבר היה קוטלר עורך-מישנה, חל סיכסוך נוסף בינו ובין

עיתונאי קוטלר
לא הפתיע

יורם יפת
ידוע טוב מאוד

מודעות-בחירות לקראת הבחירות הקרובות לרשויות המקומיות.

● להעמיד את הבעלים בעמדת-חרות, לקראת ההחלטה על הקמת תחנות של הטלוויזיה בכבלים.

● לשמש מגוף תיקשורתי לקידום עיסוקיהם של הבנקאים והמיליונרים בעלי הרשת, על-ידי מתן עיתונות

הבעלים החליטו: גם העורך לא יעסוק בפוליטיקה!

טובה לבעלים עצמם ולעיסוקיהם, וכן לשרים ולפוליטיקאים העשויים לסייע למיליונרים. בעלי איטן.

אך עד מהרה התברר לבעלי איטן כי העיתון, בעריכתו של קוטלר, אינו

דו"קרוב ברחוב הראשי

ממלא אחר ציפיותיהם, כפי שמסתבר מן התצהיר שקוטלר הגיש לבית המישפט המחוזי בתל-אביב, כדי לנמק את צו המניעה שהוא הגיש נגדם.

עיתונות גרועה

לבעלי "איטן" התברר לפתע, כי אמנם יש להם רשת מקומונים אך העיתונות אינה מתייחסת באהדה למישהו שכל מטרתו לעשות עסקים, והמנסה "לסחוב" ממנה מודעות. בעלי איטן זכו בשבועות האחרונים לעיתונות גרועה, שהיו לה השלכות מעשיות מאוד: כמה כתבים כלכליים עקבו בחריצות רבה אחרי הנסיון של דנות למכור לבנק לאומי רבע ממניותיה בבנק הבינלאומי הראשון, ודיווחו על כך מייד כדי לטרפד את העסקה.

ואם לא די בכך, באו גם מאמריו של קוטלר, וההתקפות על שרה-אוצר יורם ארידור ועל ראש-עיריית תל-אביב שלמה להט. זה היה יותר מדי, כפי שמתברר מן התצהיר של קוטלר. בעלי איטן זכרו היטב כיצד הכשיל שרה-אוצר את עסקת-הענק בין בנק המזרחי המאוחד ובין דנות, על מכירת הבנק הבינלאומי הראשון. הם מכירים היטב את טבעו הנקמני של ארידור, ויודעים שיהיו זקוקים לו בעתיד.

יורם הנהלת בנק לאומי ארנסט

הם רצו בעיתון שיקדם להם את העסקים — והם קיבלו עיתון שהיה עלול להרוס אותם

יפת, מעמיד אמנם פנים כאילו כל פרשת איטן-קוטלר אינה מעניינתו. אך יפת הוכיח לאחרונה שהוא יודע יפה כיצד עשויים קשרים פוליטיים טובים בצמרת לסייע לבנק שלו, ודאג לפרסם כי הוא תומך בשרה-אוצר ובמדיניותו. יפת, אגב, היה אחד הפטרונים החשובים של פרויקט התיאטרון בנווה-צדק, המנוהל על-ידי אחיו של יאיר קוטלר, עורך.

המצב נכון לעכשיו: פרקליטי שני הצדדים עורכים משאומתן. קוטלר, כנראה, לא יחזור לעבודתו ברחוב ראשי. לעומת זאת הוא יזכה בפיצויים נאים, כפעם השנייה החודש.

"חשיפות" נעימות ונוחות לאנשי הימין, הביביניפשו.

זו היתה, כנראה, הסיבה לכך שבעלי איטן בחרו בו לערוך את המקומון החשוב ביותר שלהם, היוצא לאור בתל-אביב. בעלי המניות כאיטן הם שותפות של בנק לאומי וחברת ההשקעות דנות. המחזיקה 42.5% מהמניות, חברת דלת-אג'ליל שבבעד לותם של המיליונרים רב לאוטמן ופולג תמיר, המחזיקה ב-42.5% מהמניות, וכמה עיתונאים המחזיקים ב-15% הנותרים. להקמת הרשת היו שלוש מטרות:

● לגרוף מודעות, ובמיוחד

בטענה שהם משמיצים. קוטלר לא הסכים, וכסופו של דבר פירסם את הכתבה במלואה בצהרון מעריב. קוטלר עזב את הארץ ועבר לעבוד במעריב, שם עמד לרשותו מדור בשם חשיפה.

קוטלר ידוע בכך שאינו שייך לשום מיפלה. הוא היה מקורב, בתקופה מסוימת, לשימחה ארליך שנפטר השבוע, אך הקירבה היתה על רקע מיקצועי, ולא פוליטי. אך במרוצת השנים למרו פוליטיקאים יוניים להיזהר מן העיתונאי הבלתי-מיפלגתי. ההתקפות שלו עליהם היו קשות וחרירות. לעומת זאת הוא ערך

שוקן, וקוטלר עזב את תפקידו וחזר להיות כתב ועורך-לילה.

בלתי-מיפלגתי, אבל...

מן קצר אחרי הבחירות לכנסת (ב-1977, התרחש הסיכסוך האחרון בסידרה בין קוטלר ובין שוקן. קוטלר הכין כתבה על המתרחש ב"ש. שהיתה אז מפולגת בין סיעת ייגאל רדין ובין סיעת אמנון רובינשטיין ושינוי. שוקן החליט להוציא קטעים מן הכתבה,

• דגן-בר.